

075 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Snoeperd

Klaos had verkering op Beneejekaark mit 'n maaisie dat Geertie hiettende. Nou zel-ie meschie denke: "Wat maakt dat nou uit, waer dat kaaind weunde", mor dat doet 'r wel degelijk toe. Want as-tie d'r ging haole, nog verbij d'n Tollesteegt, mosse ze 't godganselijke end naer de Ouwe Uitbraaiding truglôope en de naorighaaid was, dat Klaos niet aal te praoterig was.

As Geertie 't perbeerde mit: "'k Hè thuis de melk over laete koke", wis Klaos waainig aandere te melde dan: "'t Is aaltijd naorighaaid mit die melk". En op: "Stil hee, as 't nie waait", kreeg ze hêelemael gêên antwoord. Toch was Klaos best 'n bietjie romantisch, want as-tie 's 'n verlore keer iets zee, noemde die d'r nooit bij d'r echte naam, maor zee die aaltijd 'poes'. Nou klinkt dat wel aerdig, maor om daer de rest van je leve op te tere, is wel aarg krap bemete.

Op 'n mooie zaeterdagaevend was-tie d'r weer gaon haole en volgde weer d'n stillen omgang naer de Kaarkbuurt. Nou wou 't toeval, dat ik thuis bij ons bove 'n bietjie zat te drôome mit de raomde waogewijd ope en dat Klaos en Geertie vlak naest ons, in de stoep, stinge te vrije, wat dat dan ok moch beteke.

De bure waze niet thuis, m'n vaoder waarkte buitenaf en m'n moeder zat haalf te slaepe, dus 't was aarg rustig in d'n huis. En zôas 'k-ie al verteld hêt, van 't getetter van Klaoze hà 'k ok gêên last. Dat aales maakte, dà 'k zô zachiesaan ok soezerig begon te worde.

Deur aal die rust bin 'k nog vergete te vertelle, dat Geertie in 'n bakkerswinkel waarkte, waer zaeterdas wel 's wat overbleef, om mee naer huis te neme. Inêens was 't over mit de rust, want Klaos dee z'n mond ope en dat sloog in as 'n bom. 't Was trouwes nie êêns, omdat-ie wat zee, want dat loog t'r ok nie om.

"Weet-jie wà 'k nou 's zô graeg zou wille, poes?" Nou was 't mit de intieme ontboezeminge in die daege niet zô druk gesteld, dus ik wachte daerom mit spanning op z'n wereldschokkende vervolg. Opwingend was 't niet wat-ie zee, wel verrassend: "Seklaode kraokelinge".

Korte tijd laeter is Klaos as kloniaol naer Indië gegaon. 'n Krappe veertig jaer laeter zagge ze mekaor weer trug. Klaos was 'n stuk drukker geworde, maor Geertie was toch maor met 'n aandere snoeper getrouwd.

Over snoepe gesproke, d'n twaolfden april, 'n dinsdag, verzurgt onze dialectgroep in De Schalm 'n gezellig middagchie. Niet dat daer nou zôveul te snoepe vaalt, mor wie van Slierecht houdt, ken z'n hart dan ophaole, want we hebbe mooie diao's van ouwe anzichtkaorte en we doen ok nog 'n spellechie. Komme hoor, nie wegblijve!